

## ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

Ματθ. 25, 31-46

15/02/2026

Αδελφοί μου αγαπητοί, η σημερινή Κυριακή, η Κυριακή της Απόκρεω, μάς φέρνει ενώπιον μιας αλήθειας που δεν επιδέχεται ωραιοποιήσεις: όλοι θα σταθούμε ενώπιον του Κριτού Χριστού. Η Αγία μας Εκκλησία, με σοφία πνευματική, τοποθετεί σήμερα μπροστά μας την παραβολή της Τελικής Κρίσεως, όχι για να καλλιεργήσει φόβο κοσμικό, αλλά για να γεννήσει συνείδηση ευθύνης και πνευματική εγρήγορση.

Ο Χριστός παρουσιάζεται ως Κριτής δίκαιος, αδέκαστος, αλλά και αποκαλυπτικός. Δεν μας κρίνει με βάση όσα ισχυριστήκαμε ότι πιστεύουμε, αλλά με βάση όσα πράξαμε. Δεν εξετάζει την εξωτερική ευσέβεια, αλλά την καρδιά. Και το κριτήριο είναι ένα και μοναδικό: η έμπρακτη αγάπη.

«Ἐπέινασα γὰρ καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν». Ο λόγος του Κυρίου είναι σαφής, αυστηρός και αδιαπραγμάτευτος. Δεν αφήνει περιθώρια παρερμηνειών. Η αδιαφορία προς τον πονεμένο αδελφό δεν είναι απλώς ανθρώπινη αδυναμία· είναι άρνηση του ίδιου του Χριστού. Διότι Εκείνος ταυτίζεται με τον πεινασμένο, τον διψασμένο, τον ξένο, τον γυμνό, τον ασθενή, τον φυλακισμένο.

Αδελφοί μου, η πίστη χωρίς έργα είναι νεκρή. Η νηστεία χωρίς έλεος είναι καταδίκη. Η προσευχή χωρίς συγχώρηση γίνεται μαρτυρία εναντίον μας. Δεν θα σωθούμε επειδή γνωρίζουμε τον Χριστό με το στόμα, αλλά εάν Τον αναγνωρίσαμε στην πράξη, στο πρόσωπο του αδελφού μας.

Και ιδιαίτερος σήμερα, πριν εισέλθουμε στη Μεγάλη Τεσσαρακοστή, η Εκκλησία μάς καλεί σε σοβαρό πνευματικό έλεγχο. Όχι σε τυπική προετοιμασία, αλλά σε βαθιά μετάνοια. Να εξετάσουμε αν η ζωή

μας μαρτυρεί Χριστό ή αν Τον αρνείται. Αν η καθημερινότητά μας θεραπεύει ή πληγώνει. Αν είμαστε άνθρωποι ελέους ή άνθρωποι κρίσεως.

Διότι η Κρίση του Θεού αρχίζει από εδώ, από τον τρόπο που στεκόμαστε απέναντι στον άλλον. Και η σημερινή ημέρα δεν μας αφήνει περιθώριο εφησυχασμού. Μας υπενθυμίζει ότι ο χρόνος της ζωής μας είναι περιορισμένος και ότι η μετάνοια δεν αναβάλλεται.

Ας εισέλθουμε, λοιπόν, στο στάδιο της Αγίας Τεσσαρακοστής με φόβο Θεού, με συντριβή καρδιάς και με έργα αγάπης. Για να μην ακούσουμε τότε το «ούκ οίδα ύμᾶς», αλλά το μακάριο «δεῦτε οί εύλογημένοι».

Αμήν.

Αρχιμ. Στέφανος Γκαλντέμης